

РЕШЕНИЕ

№ 2503

гр. София, 15.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 23 състав,
в публично заседание на 18.03.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антоанета Аргирова

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **11474** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), вр.чл.190а, ал.3 от Закона за водите (ЗВ).

Образувано е по жалба на Държавно предприятие „Управление и стопанисване на язовири“ (ДП УСЯ) срещу задължителни предписания за язовир „Заминец – 19“, [община], област В., с определен срок за изпълнение до 29.12.2023 година, дадени с Констативен протокол (КП) №03-01-45 от 13.09.2023 година от старши инспектор И. Д. И. и главен инспектор И. А. С. в Регионален отдел „С. България“-офис В. на Главната дирекция „Надзор на язовирните стени и съоръженията към тях“ към Държавната агенция за метрологичен и технически надзор.

Наведените основания за оспорване са за некомпетентност на далите предписанието длъжностни лица, неспазване на установената форма, допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и несъответствие с целта на закона-чл.146, т.1, т.2, т.3 и т.5 АПК, аргументирани в жалбата.

В съдебно заседание пред АС-София-град, процесуалният представител на

жалбоподателя-юрк.Я. поддържа жалбата и моли за уважаването ѝ, както и за присъждането на разносните по делото-заплатена държавна такса и юрисконсултско възнаграждение.

Ответниците не се представляват в съдебно заседание, но от пълномощника им-служител с юридическо образование-З. е депозирано писмено становище, с което оспорва основателността на жалбата, като се съдържа и позоваване на формираната съдебна практика по аналогични дела между същите страни. Заявено е и искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София- град, след като обсъди релевантите с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание, прецени събраните по делото доказателства и служебно на основание чл.168, ал.1, вр.чл.146 от АПК провери изцяло законосъобразността на акта, намира следното от фактическа и правна страна:

Между страните е безспорно от фактическа страна, че язовир „Заминец-19“ е публична държавна собственост съгласно АПДС № 3759 от 16.12.2019 г. и представлява поземлен имот с идентификатор 16256.28.19, с. горна К., [община], област В.. Същият е собственост на жалбоподателя ДП УСЯ, който е и оператор на язовирната стена и съоръженията към нея.

Видно от приложената по делото Заповед № 776/22.12.2021 г. на председателя на Държавната агенция за метрологичен и технически надзор длъжностните лица (т. 30 и т. 34) старши инспектор И. Д. И. и главен инспектор И. А. С. в Регионален отдел „С. България“-офис В. на Главната дирекция „Надзор на язовирните стени и съоръженията към тях“ към Държавната агенция за метрологичен и технически надзор, на основание чл. 201, ал. 11 вр. чл. 190, ал. 4 и чл. 190а, ал. 1, т. 2, т. 3 и т. 4 от ЗВ вр. чл. 3, ал. 3 от УП ДАМТН са оправомощени с права да контролират предписанията на комисиите по чл. 138а, ал. 3 от ЗВ, с права да контролират мерките за осигуряване на изправно-техническото състояние на язовирните стени и съоръженията към тях и за безопасната им експлоатация, както и да дават задължителни за изпълнение предписания на собствениците на язовирни стени и/или съоръжения към тях, както и да определят срок за тяхното изпълнение.

От съдържанието на процесния КП се установява, класификацията на язовира по чл.141а, ал.1 и ал.2 ЗВ: малък; по чл.141б, ал.1 ЗВ по степен на потенциална опасност:

втора значителна степен на потенциална опасност; категория по чл.11, ал.1 от Наредба № 13 от 29.01.2004 г. за условията и реда за осъществяване на техническата експлоатация на язовирните стени и съоръженията към тях, изд. на осн. чл.141, ал.2 ЗВ: IV клас.

Установява се още (т.IV), че с предходен КП от служители на ГД НЯСС, а именно №03-01-40/21.07.2023 година за процесния язовир са дадени следните предписания:

- Да се почисти преливника от храстовидна и дървесна растителност. Срок:29.12.2022 година;
- Да се възстанови експлоатационното състояние на основния изпускател. Срок: 29.12.2022 г.;
- Да се почисти водния, въздушния откос и короната на язовирната стена от храстовидна и дървесна растителност. Срок:29.12.2022 г.

В процесния КП е отразено, че предходните предписания са били изпълнени частично.

Видно от обективирания в процесния КП от 13.09.23 година установявания, направени след подробен обход и оглед на язовирната стена от ответниците, короната е почистена, но въздушният откос е обрасъл с храстовидна и дървесна растителност и е неизправен. Водният откос е обрасъл с храстовидна и дървесна растителност и е неизправен. Основният изпускател не работи. При тези установявания в процесния протокол са дадени следните предписания:

- Да се премахне храстовидна и дървесна растителност по въздушния и водния откос на язовирната стена. Срок:29.12.2023 г.;
- Да се почисти преливника от храстовидна и дървесна растителност. Срок:29.12.2023 г.;
- Да се възстанови експлоатационното състояние на основния изпускател. Срок:29.12.2023 г.

Установява се най-сетне и това, че проверката е извършена в присъствието на инж. П. К.-ръководител на РО-В. към ДП УСЯ, удостоверено с подписа му в КП.

По делото няма данни дали към момента на даване на процесните предписания-13.09.23 година, предходните предписания, дадени с Констативен протокол №03-01-40/21.07.2023 година от служители ГД НЯСС, са били влезли в

сила. При всички случаи обаче към датата на процесните предписания предходните предписания или са били влезли в сила, или е имало висящо съдебно производство по оспорването им. Видно е, че предписанията имат същия предмет и същите страни-издател и адресат. Видно е (посочено е сред установяванията в процесния КП), че причината за издаването на процесните предписания е неизпълнението/частичното изпълнение на предходните предписания.

Най-сетне следва да бъде посочено, че изтичането на срока за изпълнение на предходните предписания не освобождава длъжника от задължението му за изпълнение, нито определянето на нов срок за изпълнение може да се разглежда като допустимо изменение във вече издаден административен акт (а и ответникът не се е позовал на това). Ответникът е издал нов, втори акт със същия предмет и спрямо същия адресат.

При тези фактически установявания съдът обуславя следните правни изводи.

Преценката за допустимост на жалбата е осъществена с определението за насрочване на делото в съдебно заседание и не е налице изменение на обстоятелствата, което да налага повтарянето ѝ от съда.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Оспорените предписания са нищожни, по следните съображения на съда:

Оспорените предписания представляват индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 АПК. Спрямо жалбоподателя обаче с предходен Констативен протокол №03-01-40/21.07.2023 година са приложени същите принудителни административни мерки. Към датата на издаването на процесния КП-13.09.23 г. или е имало висящо съдебно производство по оспорването на предходния КП, осъществяващо хипотезата на чл.27, ал.2, т.2 АПК или влязъл в сила административен акт между същите страни и със същия предмет-чл.27, ал.2, т.1 АПК. И в двете хипотези последицата е нищожност на последващо издадения акт (В този смисъл Решение №4915/27.04.2020 година на ВАС по адм. дело №7981/2019 г., VII о. по отношение нарушаването чл.27, ал.2, т.2 АПК; Решение № 2096 от 22.02.2024 г. на ВАС по адм. д. № 9706/2023 г., VII о. по отношение нарушаването чл.27, ал.2, т.1 АПК).

Не е допустима преценка на адм. орган как да се противопостави на бездействието

на задълженото лице. Нормата на чл.27, ал.2 АПК изключва подобна преценка, като поставя условия за допустимост на производството. Издаването на адм. акт е правнорегламентирана дейност и упражняването на всяко властническо правомощие е въз основа и в изпълнение на закона. Тези изисквания не са самоцелни, а са насочени към защита на легитимния интерес. Легитимният обществен интерес в случая изисква язовирите да се поддържат в техническа изправност. Целта на предписанията е да предизвика промяна в реалното състояние на язовира, описано към момента издаването им, а че то е такова, каквото е изложено в КП, не се оспорва и от жалбоподателя. Тази цел може и е дължимо да се реализира, като се застави длъжника да изпълни задължението си, породено от влезлия в сила административен акт или от акт, подлежащ на предварително изпълнение по реда на принудителното изпълнение, регламентиран в Дял пети „Изпълнение на административните актове и съдебните решения“ от АПК. Длъжници по изпълнението могат да бъдат не само граждани и организации, но и органите, посочени в изпълнителното основание, или техните правоприменици-чл.274, ал.2 АПК. Издаването на ново предписание с идентичен предмет и страни, като първото, не удовлетворява и не защитава обществения интерес, а представлява симулация на контролна дейност от ответника. Води до безсмислени съдебни производства и разноски, а в крайна сметка, най-малкото, необосновано във времето забавя привеждането на язовирите публична държавна собственост в изправност, като увеличава риска от сбъдването на събития, към чието предотвратяване са насочени процесните ПАМ.

Съдът не е обвързан нито от въведените с жалбата основания, нито от искането на жалбоподателя- арг.168, ал.1 и ал.2 АПК. Независимо, че жалбоподателят не се е позовал на нарушение на чл.27, ал.2, т.1 или т.2 АПК и не е поискал акта да бъде обявен за нищожен на това основание, съдът при осъществяване на дължимия от него контрол за законосъобразност следва да обяви нищожността му, след като я установи.

За пълнота на мотивите съдът сочи, че ако установеното основание за нищожност не беше осъществено, жалбата би била неоснователна.

Оспорените предписания, обратно на доводите на жалбоподателя, са дадени от надлежно оправомощени от председателя на Държавна агенция за метрологичен и технически надзор длъжностни лица и при наличието на законова делегация, съгласно

чл. 190а, ал. 1 от ЗВ и чл. 190, ал. 4 от ЗВ. По въпроса са компетентността на ответника е формирана трайна съдебна практика на Върховния административен съд, относима към първоначално издадените предписания (Решение № 3597 от 25.03.2024 г. на ВАС по адм. д. № 831/2024 г., III о.; Решение № 3598 от 25.03.2024 г. на ВАС по адм. д. № 830/2024 г., III о.; Решение № 3417 от 20.03.2024 г. на ВАС по адм. д. № 201/2024 г., III о.; Решение № 3177 от 15.03.2024 г. на ВАС по адм. д. № 5166/2023 г., III о.; Решение № 2883 от 12.03.2024 г. на ВАС по адм. д. № 9149/2023 г., III о. и др.)

Не са допуснати съществени нарушения на установената форма и на административнопроизводствените правила, а приложимите материалноправни норми са спазени.

Контролните органи на ДАМТН са спазили изискванията по чл. 190б, ал. 1 от ЗВ и чл. 118 от Наредбата при извършената проверка и всички реквизити във връзка с относимите факти са изяснени. При извършването на проверката е присъствал представител на собственика на язовира и се е запознал с направените установявания и дадените предписания, с което е обезпечено правото му на участие и защита в административното производство. Фактическите установявания в административното производство не се и оспорват с жалбата до съда.

Съгласно чл. 190а от ЗВ предписанията, които дава оправомощено от председателя на ДАМТН лице се адресират към собствениците на язовирни стени и/или съоръжения към тях, а те са длъжни да ги изпълнят – чл. 190а, ал. 2 от ЗВ. Съгласно чл. 190а, ал. 2 от ЗВ собствениците на язовирните стени и съоръженията към тях носят отговорност за изпълнението на предписанията по чл. 190а, ал. 1, т. 3 от ЗВ. Предвид това правилно оспорените предписания са дадени на ДП УСЯ като собственик на съоръжението.

Оспорените предписания са дадени при ясно изразена воля на органа относно дължимите действия, които следва да се предприемат и при спазване на законовите изисквания за форма и съдържание.

Предписанията намират законовата си опора в разпоредбите на чл. 190а, ал. 1, т. 3 от ЗВ, във връзка с чл. 10б, ал. 4, т. 5 от Наредбата за условията и реда за осъществяване на техническата и безопасната експлоатация на язовирните стени и съоръженията към тях и за осъществяване на контрола за техническото им състояние.

С оглед установеното основание за нищожност обаче оспорените предписания са прогласяват за нищожни от съда

При този изход на спора, предмет на делото, правото на разноси е възникнало за жалбоподателя-чл.143, ал.1 АПК. То е своевременно упражнено, като е поискано присъждането им. Разноските на жалбоподателя се изразяват в заплатената държавна такса в размер на 50 лева и юрисконсултско възнаграждение, което съдът при съобразяване с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, вр. чл.37, ал.1 ЗПП, проведените две съдебни заседания с участието на процесуален представител на жалбоподателя и предмета на делото определя малко над средния размер- 200 лева.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2, от АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 23-тисъстав

Р Е Ш И :

ОБЯВЯВА ЗА НИЩОЖНИ задължителни предписания за язовир „Заминец – 19“, [община], област В., с определен срок за изпълнение до 29.12.2023 година, дадени с Констативен протокол №03-01-45 от 13.09.2023 година от старши инспектор И. Д. И. и главен инспектор И. А. С. в Регионален отдел „С. България“-офис В. на Главната дирекция „Надзор на язовирните стени и съоръженията към тях“ към Държавната агенция за метрологичен и технически надзор.

ОСЪЖДА ДАМТН- ГД „Надзор на язовирните стени и съоръженията към тях“ да заплати на Държавно предприятие „Управление и стопанисване на язовири“ сумата от 250 (двеста и петдесет) лева, разноси по делото.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на преписи от него.

Съдия: